Lietas arhīva Nr. 1A/25/877

Lieta Nr.15550008670224

Vidzemes rajona tiesa

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Alūksnē 2025. gada 22.septembrī

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Līga Supe,

piedaloties sūdzības iesniedzējam /Persona A/,

aizstāvei zvērinātai advokātei Kristai Milbergai,

Valsts policijas /Struktūrvienība A/ /Persona C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja /Persona A/sūdzību par Valsts policijas /Struktūrvienība A//Nodaļa A/ priekšnieka vietnieka /Persona D/ 2025. gada 7.marta lēmumu Nr. /Numurs A/, ar kuru /Persona A/ saukts pie administratīvās atbildības par nepakļaušanos atkārtotai vai vairākkārtējai pašvaldības policijas prasībai apturēt transportlīdzekli.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas /Struktūrvienība B/ /Nodaļa B/ 3. nodaļas inspektore /Persona E/ /Datums A/,pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma (turpmāk- AAL) 116. panta 3. punktu, pieņēmusilēmumu Nr. /Numurs B/ uzsākt administratīvā pārkāpuma procesu, par to, ka/Datums A//Vieta A/ novadā, /Vieta C/ pagastā plkst. 11.43 /Persona A/ vadīja transportlīdzekli /TL Marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs A/ pa /Administratīvā pārkāpuma vieta A/ un nepakļāvās atkārtotai vai vairākkārtējai Pašvaldības policijas prasībai apturēt transportlīdzekli.Administratīvā pārkāpuma process uzsākts uz /Vieta A/ novada Pašvaldības policijas ziņojuma pamata.

Valsts policijas /Struktūrvienība B//Nodaļa C/ vecākais inspektors /Persona F/ (turpmāk – inspektors), pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 133. panta otro daļu,2024. gada 26. jūlijā pieņēmis lēmumuNr./Numurs C/,pagarināt lēmuma pieņemšanas termiņu līdz 2024. gada 7. oktobrim.

Ar inspektora 2024. gada 29. augusta lēmumuNr. /Numurs D/par pie atbildības saucamo personu atzīts /Persona A/.

[2] Ar Valsts policijas/Struktūrvienība A/ /Nodaļa D/ 4. grupas vecākās inspektores /Persona G/ (turpmāk – amatpersona) 2025. gada 13. februāra lēmumu Nr./Numurs E/, konstatēts, ka /Persona A/ pārkāpis Ministru kabineta 2015. gada 2. jūnija noteikumu Nr. 279 “Ceļu satiksmes noteikumi” (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi)25.7.1. apakšpunktu un saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 52. panta piekto daļu viņš sodīts ar naudas

sodu 240 naudas sodu vienību apmērā, kas atbilst 1200*euro,*un transportlīdzekļu vadīšanas tiesību atņemšanu uz pieciem gadiem.

[3]Valsts policijas /Struktūrvienība A//Nodaļa A/ priekšnieka vietnieks /Persona D/ (turpmāk – augstāka amatpersona) ar 2025. gada 7. marta lēmumu Nr./Numurs A/amatpersonas 2025.gada 13.februāra lēmumu atstājis negrozītu, bet /Persona A/ sūdzību noraidījis.

[4] Zigmārs /Persona A/ iesniedzis Vidzemes rajona tiesai sūdzību, kurā lūdzis atcelt 2025. gada 7. marta augstākas amatpersonas lēmumuNr./Numurs A/,2025.gada 13.februāra amatpersonas lēmumuNr./Numurs E/ un konstatēt viņa atbildību administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Ceļu satiksmes likuma 63. panta otrajā vai trešajā daļā un uzlikt sodu.

[4.1] Sūdzībā norādīts, ka sūdzības iesniedzējs augstākas amatpersonas un amatpersonas lēmumiem nepiekrītot pilnībā. Nepiekrītot, ka viņa darbības kvalificētas pēc Ceļu satiksmes likuma 52. panta piektās daļas, jo nedzirdējis policijas amatpersonu skaļrunī pausto, lai gan operatīvā transportlīdzekļa gaismas signālu redzējis un skaņas signālu dzirdējis. Uzturot spēkā savus administratīvā pārkāpuma lietā sniegtos sākotnējos un vēlākos paskaidrojumus, kā arī tos, kas ietverti sūdzībā.

No sūdzības iesniedzēja liecībām izrietot, ka /Datums A/ aiz viņa vadītā transportlīdzekļa braukusi pašvaldības policijas automašīna ar ieslēgtu bākuguni un skaņas signālu. Jau pašā sākumā, kad ieraudzījis policijas automašīnu ar ieslēgtām bākugunīm un skaņas signālu, saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem, devis viņiem ceļu. Ieslēdzis labo pagriezienu, samazinājis ātrumu, piespiedies ceļa labajai malai un turpinājis lēnāk braukt. Uzskatījis, ka šajā gadījumā viņam jādod ceļš policijas automašīnai, bet nav jāapstājas. Šādi rīkojies vairākkārtīgi, bet policijas auto viņu neapdzinis un nekādus norādījumus apstāties ne ar zizli, ne ar roku nedevis. Nedzirdējis pa skaļruni rīkojumu apstāties. Ja šādu rīkojumu būtu dzirdējis vai arī saņēmis rīkojumu ar roku vai zizli – nekavējoties būtu apstājies.

Kā vēlāk viņam teikuši policijas darbinieki, un kas izrietot no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem, tad policisti rīkojumu apstāties devuši caur skaļruni, bet viņš rīkojumu neesot dzirdējis. Varot paskaidrot, ka viņa darba busiņš /TL Marka A/ esot aprīkots ar refrižeratora iekārtu, kura atrodoties uz jumta, viņam aiz galvas. Pārvadājot gaļu. Tajā dienā ārā gaisa temperatūra bija +25 grādi un refrižerators rūcis nepārtraukti, radot pamatīgu troksni salonā. Šī trokšņa dēļ arī nedzirdējis rīkojumu apstāties. Braucis un bijis gatavs apstāties, līdz ko šāds pieprasījums no policijas būtu bijis. Tādēļ arī bijis neizpratnē par policijas rīcību, jo nevarējis saprast, kādēļ viņu neapdzen un nekādus rīkojumus nedod. Kā redzams no pašu policistu liecībām, tad arī viņi pieļāvuši iespēju, ka sūdzības iesniedzējs nedzird skaļrunī doto rīkojumu. No videomateriāliem redzams, ka prasība apturēt transportlīdzekli tiekot izteikta vienlaicīgi ar skanošu sirēnu, kas traucējot skaidri sadzirdēt, ko runā skaļrunī. Videoierakstā redzams, ka braucot cauri /Vieta B/, kur atļautais braukšanas ātrums esot 30 km/h, skanot tikai sirēna, bet netiekot doti norādījumi apstāties, kaut gan tajā brīdī viņam sadzirdēt būtu bijis labāk, jo policijas automašīna braukusi aiz viņa ļoti tuvu. Pārējo laiku policisti braukuši aiz viņa 50 – 100 metru attālumā. Kad viņu apturējusi cita policijas ekipāža, tad policists iznācis uz ceļa un ar roku norādījis, kur viņam apstāties, ko nekavējoties arī izdarījis. Visu ceļu braucis ar atļauto ātrumu. Vairākkārtīgi devis policijas automašīnai ceļu ieslēdzot labo pagriezienu, samazinot braukšanas ātrumu līdz 50 – 60 km/h. Nevienā brīdī nedomājis bēgt vai nepakļauties policijai. Līdz ko saņēmis pirmo skaidri saprotamo prasību apstāties – to arī izdarījis.

Sūdzības iesniedzējs lūdzis tiesu ņemt vērā, ka ceļš, pa kuru braukuši esot ar ļoti mazu kustības intensitāti, tādēļ policijas automašīna nebijis šķēršļu nedz viņu apsteigt,nedz apdzīt, lai dotu skaidrākus norādījumus apstāties.

[4.2] Saskaņā arAdministratīvās atbildības likuma 5. panta pirmo daļu, sūdzības iesniedzējs norādījis, ka viņa darbībās nav konstatējama tīša prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība) – dzirdot policijas rīkojumu tam nepakļauties, jo nedzirdējis skaļrunī izteiktos policijas amatpersonas rīkojumus, tādēļ viņu nevarot saukt pie atbildības par to, ko neesot dzirdējis.

[4.3] Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka ne amatpersona, ne arī augstāka amatpersona nav izvērtējusi apstākļus, kas attiecas uz subjektīvās puses noskaidrošanu un konkrēti, redzot Pašvaldības policijas automašīnu ar ieslēgtām bākugunīm, nedzirdot skaļrunī izteiktos policijas norādījumus, ievērojot atļauto braukšanas ātrumu un ik pa brīdim to samazinot, lai policijas automašīna varētu viņu apsteigt, turpinājis kustību, kas viņam bijusi jāveic, lai izpildītu sava darba devēja uzdevumu. No sūdzības iesniedzēja vadītās automašīnas kabīnes objektīvu iemeslu dēļ (skaļi

darbojas automašīnā ierīkotais refrižerators) nedzirdējis pašvaldības policijas automašīnā esošo amatpersonu skaļrunī izteiktos mutiskos rīkojumus. Minētais neļaujot izdarīt secinājumu, ka viņš tīši, apzināti pārkāpis Ceļu satiksmes likuma 52. panta piekto daļu. Tāpat neesot vērtēta viņa personība. Administratīvās atbildības likuma 89. pants nosakot, ka pierādīšanas pienākums administratīvā pārkāpuma procesā esot amatpersonai, kuras šajā procesā neesot pierādījušas, ka konkrētajos apstākļos viņa vadītā transportlīdzekļa salonā, atrodoties kustībā un ieslēgtam refrižeratoram, viņš varējis dzirdēt 50-100 metru attālumā braucoša operatīvā transporta skaļrunī izteiktos rīkojumus.

[4.4] Sūdzības iesniedzējs atzīst, ka /Datums A/ nav ievērojis Ceļu satiksmes likumu un pieļaujot, ka izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts Ceļu satiksmes likuma 63. panta otrajā vai trešajā daļā.

Motīvu daļa

[5] Noklausījusies procesa dalībnieku paskaidrojumus tiesas sēdē, unpārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos pierādījumus, tiesa atzīst, ka /Persona A/ sūdzība ir noraidāma un atstājams negrozīts Valsts policijas /Struktūrvienība A//Nodaļa A/ priekšnieka vietnieka /Persona D/ 2025. gada 7. marta lēmums Nr. /Numurs A/.

[6] Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 178. panta pirmajai daļai administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšana tiesā notiek sūdzībā vai protestā izteikto prasību apjomā un ietvaros, kurus nedrīkst pārsniegt, izņemot gadījumus, kad tiesai rodas šaubas par tās personas vainu, kura saucama pie atbildības, vai par atbildību pastiprinošiem apstākļiem.

[7] Tiesa konstatē, ka augstāka amatpersona pareizi novērtējusi administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus un pamatoti noraidījusi /Persona A/ sūdzību. Augstākas amatpersonas lēmumā sniegtā motivācija ir pietiekama.

Atbilstoši Administratīvās atbildības likuma 5. panta pirmajai daļai administratīvais pārkāpums ir personas prettiesiska, vainojama rīcība (darbība vai bezdarbība), par kuru likumā vai pašvaldības saistošajos noteikumos paredzēta administratīvā atbildība.

[8] /Persona A/ saukts pieadministratīvās atbildības par /Datums A/ pulksten 11.43 izdarīto pārkāpumu, parCeļu satiksmes noteikumu 25.7.1. apakšpunkta prasību neievērošanu, par ko atbildība paredzēta Ceļu satiksmes likuma 52. panta piektajā daļā.

Ceļu satiksmes likuma52. panta piektajā daļā paredzēta administratīvā atbildība par nepakļaušanos personas, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu). Atbildība paredzēta par jebkāda transportlīdzekļa vadīšanu un nepakļaušanos atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 25.7.1. apakšpunktu transportlīdzekļa vadītājam ir pienākums apturēt transportlīdzekli, ja policijas darbinieks, robežsargs, pašvaldības transporta kontroles dienesta amatpersona vai muitas amatpersona dod norādījumu ar skaļruņa palīdzību vai uz konkrēto transportlīdzekļa vadītāju vērstas rokas vai zižļa svārstveida kustību no policijas, Valsts robežsardzes vai Valsts ieņēmumu dienesta automobiļa vai motocikla, kam ir normatīvajos aktos par transportlīdzekļu reģistrāciju noteiktajām prasībām atbilstošs operatīvā transportlīdzekļa krāsojums vai tā nav.

[9] Lietā nav strīda, par to, ka /Datums A//Vieta A/ novada, /Vieta C/ pagastā plkst. 11.43 /Persona A/ vadīja transportlīdzekli/TL Marka A/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs A/, pa /Administratīvā pārkāpuma vieta A/ un piedalījās ceļu satiksmē.

Taču sūdzības iesniedzējs noliedz, ka būtu bēdzis vai nepakļāvies policijas darbinieku prasībai apstāties. Attiecīgi, lai izvērtētu, vai sūdzības iesniedzējs ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par pārkāpuma izdarīšanu, nepieciešams konstatēt, ka persona, neskatoties uz personas, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, prasību apstāties, bēgusi, proti, nav apturējusi transportlīdzekli pēc atkārtotas vai vairākkārtējas prasības apstāties.

[9.1] /Datums A//Persona A/ par notikušo liecinājis, ka tajā pašā dienā ap plkst. 11.50 braucis ar automašīnu /TL Marka A/ no /Vieta A/ uz /Vieta B/. Viņam pa priekšu braukusi pašvaldības policijas automašīna, kuru apdzinis. Apdzīšanu uzsācis pirms nepārtrauktās līnijas un pabeidzis vietā, kur līnija esot pārtraukta. Pēc kā policijas automašīnai tikušas ieslēgtas zilās bākugunis un izslēgtas. Saskaņā ar ceļu satiksmes noteikumiem, zinājis, ka jādod ceļš transportlīdzeklim ar ieslēgtām zilām bākugunīm. Tādēļ samazinājis ātrumu, bet viņi garām nebraukuši. Turpinājis braukt. Pa ceļam vairākas reizes ik pa brīdim policijas automašīna ieslēgusi zilās bākugunis, tādēļ viņiem devis ceļu. Rādījis labo pagriezienu un samazinājis ātrumu, bet neviens viņam garām nebraucis un nekādas norādes apstāties nedevis. Pie autobusa pieturas /Nosaukums A/viņam priekšā uz ceļa izbraukusi pašvaldības policijas automašīna un darbinieks ar roku norādījis, lai apstājos, ko arī izdarījis. Viņam paziņojuši, ka esot pa mikrofonu izteikta prasība apstāties, kuru neesot dzirdējis, jo mašīnā ejot refrižerators un esot liels troksnis.

Saturiski analogu paskaidrojumu, kā pie atbildības saucamā persona /Persona A/ sniedzis arī 2024. gada 7. oktobrī, savukārt, 2025. gada 4. februārī papildus liecinājis, ka viņam neesot veselības problēmu un esot derīga medicīniskā izziņa.

/Persona A/ tiesas sēdē sūdzībā izteikto prasījumu uzturēja spēkā. Paskaidroja, ka apdzīšanas manevru uzsācis pirms nepārtrauktās līnijas. Tur bijusi starpa, kur varējis izbraukt cauri. Viņš tā arī izdarījis, lai apdzītu policijas automašīnu, kas braukusi ar 70 km/h. Kad pabraucis, apmēram, 200 metrus, spogulī ieraudzījis, ka policijas automašīnai tikusi ieslēgta bākuguns zilā gaisma un izslēgta. Domājis, ka policijas darbinieki viņu brīdina, ka viņiem kaut kas nav paticis. Ieslēdzis avārijas gaismu, atvainojies, kā šoferi to darot un turpinājis ceļu. Pēc kāda laika policijas darbinieki pietuvojušies, ieslēguši zilās bākugunis un skaņas signālu. Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumiem sapratis, ka viņam jādod ceļš, bet nav jāapstājas. Samazinājis ātrumu, rādījis pagriezienu, lai policijas darbinieki varētu pabraukt garām. Policisti braukuši, apmēram, 50-100 metrus aiz viņa, bet garām nebraukuši. Nedzirdējis, ka viņam pa skaļruni būtu izteikts brīdinājums apstāties. Ceļa posms, ko braukuši esot ar ļoti zemu satiksmes intensitāti. Tādēļ policisti varējuši viņu apdzīt vai piebraukt blakus un dot norādījumus caur skaļruni, vai ar zizli, vai roku. Viņš tādus nesaņēmis. Kad nogriezies uz ceļa posmu, kur esot pagrieziens uz /Nosaukums B/, priekšā stāvējusi policijas automašīna ar ieslēgtām bākugunīm un uz ceļa iznācis policijas darbinieks, kurš ar roku norādījis, lai apstājos. Tajā brīdi arī apstājies. Kad policijas darbinieks jautājis, kāpēc nestājies, kad doti šādi norādījumi, bijis pārsteigts, jo nevienu norādījumu neesot dzirdējis. Automašīnā esot refrižerators. Tā esot siltināta. Skaņa automašīnas iekšpusē esot ļoti skaļa. Pieļaujot, ka tāpēc arī varējis nesadzirdēt rīkojumus. No videoieraksta esot redzams, ka norādījumi tikuši doti pa virsu sirēnai. Neviena brīdī nebijusi doma bēgt. Braucis ar pārliecību, ka neko neesot pārkāpis. Lēmumu ar kuru ticis sodīts par nepārtrauktās līnijas šķērsošanu nepārsūdzējis, jo to saņēmis, kad pārsūdzēšanas termiņš jau bijis pagājis. Policijas darbinieku darbības 2024. gada 5. jūnijā, kad viņi tik ilgu laiku braukuši aiz viņa automašīnas, nebijušas saprotamas. Viņš piegājis tam visam skrupulozi, ja viņu neturot, tad neesot jāapstājas.

Valsts policijas /Struktūrvienība A/ pārstāvis /Persona C/ norādīja, ka neesot strīda par to, ka /Persona A/ lēmumā norādītajā datumā un laikā vadījis transportlīdzekli /TL Marka A/. Jēdziens "dot ceļu" nozīmējot, ka nedrīkst uzsākt braukt un nepieciešamības gadījumā jāpārtrauc braukšana. Pārtraukt braukt nozīmējot, ka tā esot prasība apstāties. Tas, ka sūdzības iesniedzējs sakot, ka mikrofonā neesot dzirdējis prasību apstāties, šajā gadījumā viņa rīcību neattaisnojot. Prasības "dot ceļu" neizpilde varot aprobežoties ar 5-10 minūšu braukšanu. Pie tam vadītājs braukšanas laikā trīs reizes mainījis braukšanas virzienu, no viena ceļa braucis uz otru. Viņam visu laiku no aizmugures braucis policijas transportlīdzeklis ar zilo bākuguni un ieslēgtu sirēnu. Šajā gadījumā ilgstoša braukšana, apmēram, 30 minūtes, kuras laikā netikusi pildīta prasība apturēt transportlīdzekli, veidojot pārkāpumu, proti, bēgšanu. /Persona A/ izdarītās darbības sakrītot ar normatīvo regulējumu, kas paredzot atbildību par bēgšanu pēc Ceļu satiksmes likuma 52. panta piektās daļas. Par ko /Persona A/ arī saukts pie administratīvās atbildības. Paskaidroja, ka gadījumā, kad operatīvajam transportlīdzeklim strādājot gaismas un sirēnas, un tiekot izmantots skaļrunis, šajā brīdī skaņas signāls tiekot izslēgts un darbojoties tikai skaļrunis ar mikrofonu. Līdz ko tiekot pārtraukta komandas došana apstāties, tā uzreiz turpinoties operatīvā transportlīdzekļa skaņas signāls. Pauda uzskatu, ka /Persona A/ Ceļu satiksmes noteikumu nezināšanas dēļ esot nokļuvis šādā situācijā. Liecinieki norādījuši, ka nepieciešamība apturēt transportlīdzekli bijusi tāpēc, ka sūdzības iesniedzējs pārkāpis horizontālās ceļa zīmes Nr. 920 prasības, proti, atradies pretējā braukšanas joslā, kas esot aizliegts. /Persona A/ argumentācija par to, ka saldēšanas iekārta esot darbojusies, tādēļ neesot dzirdējis ruporā prasību apstāties, esot saprotama kā vēlme radīt šaubas par viņa izdarīto pārkāpumu. Pauda uzskatu, ka /Persona A/ sūdzībā izvirzītie argumenti esot balstīti uz vadīšanas tiesību saglabāšanu. Lūdza tiesu, gadījumā, ja lietā saskatāmi /Persona A/ atbildību mīkstinoši

apstākļi, vai arī apstākļi, kurus varētu vērtēt kā mazsvarīgus saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 11. pantu, saglabāt viņam vadīšanas tiesības. Ņemot vērā, ka /Persona A/ esot bijis policijas darbinieks, iestāde nav vēlējusies uzņemties atbildību vai būt neobjektīva vērtējot atbildību mīkstinošos apstākļus.

Aizstāve tiesas sēdē norādīja, ka policijas darbinieku dotajiem rīkojumiem jābūt skaidriem un nepārprotamiem. No videomateriāla esot saprotams, ka policijas automašīnas signāls skanot ārpus automašīnas, bet policijas darbinieces /Persona J/ rīkojums, kas tiekot izteikts arvien skaļāk un skaļāk skanot tikai policijas automašīnas iekšpusē. Esot nesaprātīgi no policistu puses sekot automašīnai 30 vai 40 minūtes, kas braucot ar atļauto ātrumu, pašiem izsakot versiju, ka vadītājs, iespējams, nedzirdot, kas tiek teikts ruporā un visticamāk tā arī esot bijis, nemēģinot /Persona A/ apsteigt. Pie apstākļiem, kad /Persona A/ vairākas reizes esot piestājis malā, automašīnai samazinājis ātrumu, tad esot izdarījis to, ko saskaņā ar Ceļu satiksmes likumu no autovadītāja prasot jēdziens “dot ceļu”. Pie apstākļiem, ka policijas darbinieki pieļāvuši, ka automašīnas vadītājs varētu nesadzirdēt rīkojumu, viņiem bijis jāizmanto citi veidi kā panākt transportlīdzekļa apturēšanu. Veicot apsteigšanu, esot blakus /Persona A/ vadītajai automašīnai ar zizli parādot, ka jāapstājas. /Persona A/ atzīst, ka, iespējams, nav visu pietiekami labi izdarījis, lai policijas automašīna ar ieslēgtām bākugunīm varētu tikt viņam garām, tādēļ uzskata, ka ir izdarījis pārkāpumu, kas paredzēts Ceļu satiksmes likuma 62. panta otrajā, trešajā daļā. Lūdza atcelt augstākas amatpersonas lēmumu tāpēc, ka /Persona A/ nav veicis tādas darbības, kuras būtu izrietošas no Ceļu satiksmes likuma 52. panta piektajā daļā paredzētajām darbībām. Tāpat lūdza izbeigt administratīvā pārkāpuma lietu.

Tiesa secina, ka /Persona A/ liecībās ir sastopamas pretrunas ar liecinieku, policijas darbinieku /Persona K/ un /Persona J/ sniegtajām liecībām. Sūdzības iesniedzēja izklāstītie apstākļi vērsti uz sev labvēlīga procesa iznākuma panākšanu, šaubu radīšanu par savu vainu, taču sūdzības iesniedzēja vainu pierāda lietā esošie pierādījumi, par kuru ticamību un pieļaujamību tiesai šaubas nepastāv.

Saskaņā ar Administratīvās atbildības likuma 90. panta pirmo daļu pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma procesā iesaistītās personas atbilstoši kompetencei izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esību vai neesību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme administratīvā pārkāpuma lietas pareizā izlemšanā.

[9.2] Tiesas sēdē nopratināts kā liecinieks /Persona K/ liecināja, ka /Persona A/ esot zināms saistībā ar administratīvā pārkāpuma lietu. Notikuma dienā pildot amata pienākumus /Vieta A/ novada Pašvaldības policijas apgabala inspektora amatā kopā ar inspektori /Persona J/, pamanījuši, ka aiz viņiem braucošā transportlīdzekļa /TL Marka A/vadītājs veicis apdzīšanas manevru, šķērsojot nepārtraukto līniju. Kad vadītājs pabraucis viņiem garām un iebraucis atpakaļ labajā joslā, ticis pieņemts lēmums viņu apturēt. Operatīvajam transportlīdzeklim ticis ieslēgts gaismas, skaņas signāls. Caur ruporu dots mutisks rīkojums apturēt transportlīdzekli./TL Marka A/ vadītājs vairākkārtējas prasības apturēt transportlīdzekli ignorējis un turpinājis braukt. Esot pārliecināts, ka ruporā teiktais rīkojums vadītājam bijis dzirdams, jo tas esot skaļš. Operatīvajam transportlīdzeklim, brīdī, kad caur ruporu tiekot dots rīkojums, tad skaņas signāls tiekot pārtraukts un esot dzirdams tikai ruporā teiktais. Rupors esot iestrādāts operatīvā transportlīdzekļa pultī. Brauciena laikā šaubas par to, ka vadītājs varētu nesadzirdēt ruporā teikto, viņam neradušās. /TL Marka A/ transportlīdzeklim braukuši pakaļ vairāk kā 20 minūtes, no /Vieta C/līdz /Nosaukums B/”, kur /Vieta B/ novada pašvaldības policijas darbinieki bloķējot ceļu apturējuši vadītāju. Iespēja apsteigt /Persona A/ vadīto transportlīdzekli bijusi, bet viņi to neizmantojuši drošības apsvērumu dēļ. Viņaprāt, /Persona A/ šajā gadījumā vajadzējis saprast, ka jāapstājas. Ja operatīvais transportlīdzeklis ieslēdzot gaismas, skaņas signālu un tiekot dots rīkojums pa ruporu, vadītājam esot jāapstājas pēc iespējas pieejamākā vietā. Videoierakstā dzirdamā viedokļu apmaiņa ar kolēģi, par to, ka vadītājs varētu nedzirdēt teikto, esot bijis tikai pieņēmums. Tas neesot pamatots apstāklis, ka vadītājs varējis nesadzirdēt. Bākugunis bijušas ieslēgtas un rīkojums apstāties ticis dots līdz pat vadītāja apturēšanas brīdim. Pamanījis, ka vadītājs brīžiem samazinājis ātrumu, bet pilnībā neapturējis transportlīdzekli, kā tas ticis teikts rīkojumā. Kad transportlīdzeklis bijis apturēts, redzējis, ka tam esot refrižerators. Neredzot iemeslu, kādēļ /Persona A/ nebūtu sadzirdējis rīkojumu, jo tas ticis dots skaidri.

Saturiski analogu liecību, liecinieks /Persona K/ sniedzis arī 2024. gada 30. oktobrī.

[9.3] /Vieta A/ novada Pašvaldības policijas vecākā inspektore /Persona J/ savā 2025.gada 5.jūnija dienesta ziņojumā norādījusi, ka minētajā datumā pildījusi amata pienākumus kopā ar inspektoru /Persona K/. Ap plkst. 11:43 braucot pa ceļu /Administratīvā pārkāpuma vieta A/, konstatējuši, ka Renault, valsts reģistrācijas numurs/Reģistrācijas numurs A/, vadītājs veicis apdzīšanu pār nepārtraukto ceļa apzīmējumu. Plkst. 11:43 tikusi

uzsākta pakaļdzīšanās, izmantojot speciālo gaismas un skaņas signālus, nepārtraukti dodot rīkojumu apstāties caur operatīvā transportlīdzekļa /TL Marka B/, valsts reģistrācijas numurs /Reģistrācijas numurs B/, mikrofonu, ko vadītājs ignorēja. Plkst.11:49 vadītājs nogriezies uz P3 autoceļu, turpinot kustību Inčukalna virzienā, aizvien ignorējot norādes apstāties. Plkst. 11:55 krustojumā vadītājs nogriezies uz /Vieta B/, aizvien ignorējot norādes apstāties. Plkst. 12:06 vadītājs nogriezās uz P4 autoceļu, aizvien ignorējot norādes apstāties. Plkst. 12:13 vadītājs, kā noskaidrots- /Persona A/, apturēts pie ceļa /Nosaukums C/, netālu no pieturas/Nosaukums A//Vieta B/novadā, Pašvaldības policijai nobloķējot viņam ceļu.

2024.gada 30.oktobrī /Persona J/ sniegusi liecinieces liecību analogu 2024.gada 5.jūnijā dienesta ziņojumā norādītajam.

Tiesas sēdē nopratināta kā lieciniece /Vieta A/ novada Pašvaldības policijas vecākā inspektore /Persona J/ liecināja, ka /Persona A/ esot zināms pēc notikuma, kad kopā ar inspektoru /Persona K/ pildījuši amata pienākumus un braucot pa ceļu /Vieta C/pagastā, pamanījuši, ka persona, kas braukusi aiz viņu transportlīdzekļa, šķērsojot nepārtraukto ceļa apzīmējumu veikusi apdzīšanas manevru. To redzējusi vadītāja spogulī. Persona izbraukusi viņiem priekšā pabeidzot apdzīšanas manevru. Par cik bijusi nepārtrauktās līnijas šķērsošana, ieslēguši gaismas, skaņas signālu un personai devuši rīkojumu apturēt transportlīdzekli, uz ko persona nereaģējusi. Viņi turpinājuši ceļu, dodot šo rīkojumu. Vadītājs nepildījis viņu likumiskās prasības apturēt transportlīdzekli, līdz ar to sazinājušies ar/Vieta B/ novada pašvaldības policiju, jo persona braukusi ārpus /Vieta A/ novada teritorijas. Braukuši ar atļauto ātrumu, vai /TL Marka A/ vadītājs braucis ar atļauto ātrumu, nevarot pateikt, jo viņu transportlīdzeklī neesot ātruma radara. Rīkojums apstāties ticis dots vairākkārtīgi izmantojot operatīvā transportlīdzekļa mikrofonu. Bijusi pārliecināta, ka /TL Marka A/ vadītājs dzirdējis ruporā teikto, jo iepriekš nekad neesot bijusi tāda situācija, ka kāds nedzirdētu dotos rīkojumus. Operatīvā transportlīdzekļa skaņas signāls un mikrofons tiekot regulāri pārbaudīts. Aiz /TL Marka A/transportlīdzekļa braukuši, apmēram, 30-40 minūtes. Ņemot vērā, ka persona tik ilgu laiku neapturējusi transportlīdzekli, radušās aizdomas, ka, iespējams, radusies paaugstinātas bīstamības situācija, piemēram, vadītājs atrodas alkohola reibumā. Tādēļ, lai apturētu transportlīdzekli piesaistījuši kolēģus. Iespēja apsteigt /TL Marka A/ transportlīdzekli bijusi, bet to neizmantojuši domājot par pašu un arī tehniskā nodrošinājuma drošību. Vadītāju centušies apturēt izmantojot mikrofonu. Rīkojumi bijuši skaidri un nepārprotami. Bēgšana šajā gadījumā neesot saistīta ar ātruma pārsniegšanu, bet ar likumisko prasību apturēt transportlīdzekli neievērošanu. Pat, ja vadītājs nesadzirdējis rīkojumu pa mikrofonu, viņam vajadzējis saprast, ka policija grib viņu apturēt, jo tik ilgu laiku braukuši aiz viņa un garām nebraukuši. Uzskatot, ka šajā gadījumā, lai dotu ceļu operatīvajam transportlīdzeklim, /Persona A/ bijusi nepieciešamība apturēt transportlīdzekli. /Vieta C/ pie autobusa pieturas, kad pietuvojušies /TL Marka A/ transportlīdzeklim, redzējusi, ka vadītājs samazinājis ātrumu, ieslēdzis labo pagriezienu un pietuvojies brauktuves labajai malai, bet nevarējusi paredzēt, ko vadītājs ar to domājis.

/Persona A/ norādījis, ka redzējis braucam policijas transportlīdzekli ar ieslēgtām zilām gaismām un dzirdējis skaņas signālu, bet nav dzirdējis policijas darbinieku prasību apturēt transportlīdzekli, jo tajā brīdī automašīnas salonā skaļi darbojies refrižerators. Tiesa pievienojas augstākas amatpersonas lēmumā norādītajam, ka sūdzības iesniedzējs minēto argumentu izteicis, lai radītu šaubas lēmuma pieņemšanā un izvairītos no soda par izdarīto administratīvo pārkāpumu.

[9.4] No /Vieta A/ novada Pašvaldības policijas videoieraksta Nr. 2024_0605_121102_S700429-0004, kas veikts no operatīvā transportlīdzekļa, dzirdama vairākkārtēja prasība apturēt transportlīdzekli “Renault Traffic”. Tādējādi policijas darbinieki, mēģinot apturēt /Persona A/ vadīto transportlīdzekli, vairākas reizes izmantojot skaļruni, ir devuši komandu vadītājam apstāties, uz ko viņš nav reaģējis, par ko arī liecināja abi policijas darbinieki.

Tāpat no videoieraksta dzirdams, ka brīdī, kad tiek dots rīkojums ar skaļruņa palīdzību, tad skaņas signāls (sirēna) neskan. Līdz ar to tiesa nepiekrīt /Persona A/ paustajam viedoklim, ka policijas rīkojumi tikuši doti vienlaicīgi ar sirēnas skaņu. Tiesa nepiekrīt arī aizstāves izteiktajam viedoklim, ka policijas automašīnas signāls skan ārpus automašīnas, bet policijas darbinieces rīkojums skan tikai policijas automašīnas iekšpusē.

Videoierakstā no dienesta operatīvā transportlīdzekļa priekšējā skata kameras dzirdams dienesta transportlīdzekļa skaņas signāls pārmaiņus ar skaļrunī skaidri izteiktu prasību apturēt transportlīdzekli.

Tiesa neatzīst par patiesu aizstāvības argumentu par to, ka skaļrunī teiktie norādījumi nebija dzirdami ārpus dienesta transportlīdzekļa, jo videoierakstā no dienesta operatīvā transportlīdzekļa priekšējā skata kameras var

dzirdēt skaņas izmaiņas abiem pašvaldības policistiem sarunājoties savā starpā vai runājot pa telefonu ar kolēģiem, kā arī brīžos, kad skaņa izskan no automašīnas skaļruņa. Tiesai nerodas šaubas, ka dotie rīkojumi apstāties tika izteikti skaidri un saprotami.

Transportlīdzekļa vadītājam Ceļu satiksmes noteikumu 25.7.1. punktā noteikts pienākums apturēt transportlīdzekli, ja policijas darbinieks, robežsargs, pašvaldības transporta kontroles dienesta amatpersona vai muitas amatpersona dod norādījumu ar skaļruņa palīdzību. Piedaloties ceļu satiksmē transportlīdzekļa vadītājam ir jānodrošina, ka viņš var izpildīt normatīvajos aktos noteiktos pienākumus. Transportlīdzekļa vadītājs nevar aizbildināties, ka dotos rīkojumus nedzirdēja. Tiesa atzīst, ka transportlīdzekļa īpatnību dēļ, šādus rīkojumus, iespējams, sākotnēji varēja nesadzirdēt, taču šajā gadījumā no lietā esošajiem pierādījumiem izriet, ka operatīvais transportlīdzeklis aptuveni 30 minūtes sekoja /Persona A/ vadītajam transportlīdzeklim /TL Marka A/" un sistemātiski skaļrunī tika izteikta prasība apturēt transportlīdzekli. /Persona A/ nenoliedza, ka redzējis aiz viņa braucošu operatīvo transportlīdzekli ar ieslēgtu bākuguni, un dzirdējis arī skaņas signālu. Tomēr, neskatoties uz to, un zinot sava vadītā transportlīdzekļa īpatnību – saldējamās iekārtas (refrižeratora) troksni, kas, pēc viņa vārdiem, traucē saklausīt apkārtējās skaņas, /Persona A/ turpināja ceļu un ignorēja aiz viņa transportlīdzekļa ilgu laiku braucošo pašvaldības policijas dienesta transportlīdzekli ar iedegtu bākuguni un ieslēgtu skaņas signālu. Līdz ar to, tiesa konstatē, ka /Persona A/ ļaunprātīgi nepildīja savu kā transportlīdzekļa vadītāja pienākumu.

Videoierakstā ir dzirdams, kā abi pašvaldības policijas darbinieki brīdi, it kā, šaubās par to, ka /TL Marka A/ vadītājs nedzird izteiktos norādījumus, izsakot aizdomas par vadītāja veselības stāvokli(11:46:06) (..) un secināja, ka vadītājs turpina braukt it kā nedzirdētu (12:00:34). Tomēr no minētajā videoierakstā fiksētajām ziņām par faktiem kopumā tiesa secina, ka pašvaldības policijas darbinieki bija pārliecināti, ka transportlīdzekļa /TL Marka A/ vadītājs dzird viņu dotos norādījumus.

[9.5] Administratīvo atbildību par nepakļaušanos policijas darbinieka likumīgajam rīkojumam vai prasībām, kad viņš izpilda sabiedriskās kārtības sargāšanas vai dienesta pienākumus, iespējams piemērot tikai tādā gadījumā, ja administratīvā pārkāpuma lietā tiek konstatēts, ka policista rīkojums vai prasības konkrētajā gadījumā bijušas objektīvi likumīgas. Jebkurš policijas darbinieka rīkojums, ko viņš izdevis, pildot dienesta pienākumus, atzīstams par visiem saistošu un sākumā ir jāizpilda. Vienlaikus nevar liegt pašai personai, pret kuru vērstas policijas darbinieku prasības, kvalificēti izvērtēt izvirzīto prasību tiesiskumu. Ja persona uzskata, ka policijas darbinieku prasības konkrētajā gadījumā nav likumīgas, nepakļaujoties šīm prasībām, persona uzņemas risku par to, ka viņu sauks pie administratīvās atbildības par nepakļaušanos šīm prasībām, ja vēlāk tiks konstatēts, ka policijas darbinieku prasības bija likumīgas, bet pašas personas izdarītais vērtējums – kļūdains (*sk. Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006. gada 14. novembra sprieduma lietā Nr. SKA-454/2006*).

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 83. panta trešo daļu, veikt administratīvā pārkāpuma procesu par Ceļu satiksmes likuma 78. panta pirmās daļas pārkāpumu ir pašvaldības policijas kompetencē.

No liecinieku /Persona J/ un /Persona K/ liecībām, viņi kā pašvaldības policijas darbinieki konstatējuši, ka transportlīdzekļa /TL Marka A/ vadītājs veica apdzīšanas manevru, šķērsojot 920. ceļa apzīmējumu (nepārtrauktu līniju), tādējādi pārkāpjot Ceļu satiksmes noteikumus.

Minēto faktu apliecina arī tiesā iesniegtais /Vieta A/ novada pašvaldības policijas apgabala inspektores /Persona J/ 2024. gada 5. jūnija lēmums par administratīvā pārkāpuma procesa uzsākšanu un soda piemērošanu Nr. /Numurs F/, kas neesot ticis pārsūdzēts.

Konstatējot, ka transportlīdzekļa /TL Marka A/ vadītājs, kurš piedalās ceļu satiksmē ir veicis apdzīšanu, šķērsojot 920. ceļa apzīmējumu (nepārtraukto līniju) un turpinājis kustību, pašvaldības policijas darbiniekiem bija tiesības un pienākums apturēt /Persona A/ vadīto transportlīdzekli.

[9.6] Lai gan /Persona A/ sūdzībā lūdzis tiesu konstatēt viņa atbildību pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts Ceļu satiksmes likuma 63. panta otrajā vai trešajā daļā un arī iestādes pārstāvis tiesas sēdē būtiski pievērsās jautājumam par /Persona A/ pienākuma dot ceļu operatīvajam transportlīdzeklim nepildīšanu, administratīvā pārkāpuma process par ceļa nedošanu operatīvajam transportlīdzeklim pret /Persona A/ nav ticis uzsākts un tiesa lietu izskata tikai robežās par konkrētajā lietā konstatēto pārkāpumu.

[9.7] Tiesa secina, ka iestāde pareizi konstatējusi, ka /Datums A//Vieta A/ novadā,/Vieta C/ pagastā plkst. 11.43 /Persona A/ vadīja transportlīdzekli /TL Marka A/ ar valsts reģistrācijas numuru /Reģistrācijas numurs A/ pa/Administratīvā pārkāpuma vieta A/ un nepakļāvās atkārtotai vai vairākkārtējai pašvaldības policijas prasībai apturēt transportlīdzekli.

Tiesa uzskata, ka ar ticamiem, attiecināmiem un pieļaujamiem pierādījumiem ir pierādīts /Persona A/ vainīgums konkrētajā administratīvajā pārkāpumā.

Saskaņā ar Ceļu satiksmes likuma 52. panta piekto daļu par nepakļaušanos personas, kura ir pilnvarota pārbaudīt transportlīdzekļa vadītāja dokumentus, atkārtotai vai vairākkārtējai prasībai apturēt transportlīdzekli (par bēgšanu), piemēro naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divsimt četrdesmit līdz četrsimt naudas soda vienībām un atņem transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz pieciem gadiem.

Tiesa konstatē, ka /Persona A/ sodīts ar naudas sodu 240 naudas soda vienību apmērā, kas atbilst 1200*euro*, tas ir, naudas sods noteikts panta sankcijā paredzētajā minimālajā apmērā, kā arī viņam piemērots obligātais papildsods transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana uz 5 gadiem. Līdz ar to, nav lietderīgi šajā spriedumā vērtēt /Persona A/ personību, jo /Persona A/ jau noteikts panta sankcijā paredzētais minimālais sods par pārkāpumu. Tāpat tiesa nevar /Persona A/ noteikt bargāku sodu, jo personai nelabvēlīgāku lēmumu šajā gadījumā nepieļauj Administratīvās atbildības likuma 227. panta otrajā daļā noteiktais.

[10] Izvērtējusi pārsūdzēto lēmumu un administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, tiesa atzīst, ka pārsūdzētā lēmuma saturs liecina par lietas faktisko apstākļu izvērtējumu, tajā skaitā par sūdzības iesniedzēja norādīto apstākļu izvērtējumu, kā arī pārsūdzētajā amatpersonas lēmumā norādīto motivāciju par administratīvā soda piemērošanas pamatotību un tā apmēru, kas atbilst Administratīvās atbildības likumā noteiktajiem principiem par administratīvā soda piemērošanu. Tiesa secina, ka /Persona A/ nav norādījis uz jauniem apstākļiem, kuri nav tikuši vērtēti augstākas amatpersonas lēmumā.

Fakts, ka /Persona A/ par izdarīto pārkāpumu, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, tiesas ieskatā, nevar būt par pamatu, lai atceltu augstākas amatpersonas lēmumu.

Tiesa atzīst, ka Valsts policijas /Struktūrvienība A//Nodaļa A/ priekšnieka vietnieka /Persona D/ 2025. gada 7. marta lēmums Nr. /Numurs A/ir tiesisks un pamatots, tāpēc atstājams negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā norādīto un pamatojoties uz Administratīvās atbildības likuma 224.-228., 243. pantu, tiesa

nosprieda

atstāt negrozītu Valsts policijas /Struktūrvienība A//Nodaļa A/ priekšnieka vietnieka /Persona D/2025. gada 7.marta lēmumu Nr./Numurs A/,bet /Persona A/ sūdzību noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt apgabaltiesā, iesniedzot apelācijas sūdzību Vidzemes rajona tiesā, 10 darba dienu laikā no sprieduma paziņošanas dienas – 2025. gada 22. septembra.

Tiesnese L. Supe

Dokuments parakstīts ar drošu elektronisko parakstu un satur laika zīmogu